

[Brøndsted]

ser i beslutningerne om anbringelse af midlerne fra såvel ATP-fonden som fra Lønmodtagernes Dyrtdsfond.

Fra venstres side vil vi da lytte til, hvad det er, man har lovet forskellige parter. Der er visse ting i ministerens udtalelse om, at det er på baggrund af nogle givne løfter, der vidner om, at det hjerte, han jo da har, og som sikkert er stort, ikke helt er med i denne sag, men dette må altså laves i redelighed i forhold til, hvad man har lovet nogle forhandlingspartnere. Venstre vil selvfølgelig lytte til og se at fornemme os frem til, hvad der egentlig ligger i sagen, men som sagt er der visse tendenser, vi synes er gode og rigtige.

Grethe Fenger Møller (KF):

Hvis man var meget positiv og meget naiv, når man læste arbejdsministerens forslag, kunne man tro, at der var tale om en begrænsning af adgangen til at anbringe midler, og derfor skulle man sige, at for et parti som det konservative folkeparti, der flere gange med held har givet udtryk for, at vi ikke ønsker at udvide adgangen til at anbringe midler inden for ATP i private selskaber, skulle det være i orden.

Men når man så ser på, hvad forslaget egentlig indeholder, er der jo ikke tale om en begrænsning, men om en betydelig udvidelse af de midler, der kan anbringes. Det vil sige, at der nu, ud over at der kan være tale om at anbringe egentlige ATP-midler, også kan være tale om at anbringe de særlige midler, der er henlagt til Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Vi var imod denne udvidelse, og vi er principielt imod, at ATP kan få en meget betydelig indflydelse på privat drevne virksomheder. Vi har også fundet, at den ensidige sammen sætning, som Lønmodtagernes Dyrtdsfond har fået, yderligere gør disse ting betænkelige.

Regeringen fik i december måned et flertal for sin lovgivning, og dengang måtte vi fra konservativ side konstatere, at det ikke alene var statsministeren, men også andre politiske partier, der var med til at bryde de aftaler, der blev truffet i 1976 om, at der skulle være enighed mellem forligspartierne om anbringelse af de indefrosne dyrtdsportioner.

Nu har man givet tilsagn om og gennemført en lovgivning uden at tage hensyn til

vore ændringsforslag og uden at tage hensyn til de aftaler, som statsministeren i sin tid traf med det konservative folkeparti, og jeg skal derfor sige, at vi fra konservativ side ikke kan medvirke til gennemførelsen af dette forslag.

Lawaetz (FP):

Selv om arbejdsministeren ikke helt kunne acceptere den ros, hr. Glistrup kom med, finder jeg anledning til at fortsætte lidt i samme genre, for jeg er i og for sig også fuld af beundring for arbejdsministerens evne til sådan ligesom at pakke tingene godt ind. Dette lovforslag bygger på et lidt henkastet tilsagn i december måned om at ensrette de to love. Vi var imod det dengang, så det, der i virkeligheden er ved at ske, er, at arbejdsministeren her elegant forsøger ligesom ad bagdøren at få det ind. Nu strækker min politiske hukommelse sig længere og længere, jo længere jeg er herinde, og den går i hvert fald tilbage til foråret 1978, hvor akkurat det samme forslag om at hæve den totale investering i et selskab fra 15 til 20 pct. blev kraftigt debatteret. De såkaldt liberale partier gik imod undtagen de radikale – nu ved jeg ikke, om de kalder sig liberale – og så gik hr. Kurt Hansen fra venstresocialisterne imod med den typiske motivering, at naturligvis skulle de væmmelige kapitalistiske foretagender ikke have lønmodtagernes penge at arbejde med. Sådan var det i maj måned 1978.

Det, der sker nu, betyder jo nøjagtigt, at hvis arbejdsministeren får denne lille tilsyneladende helt uskyldige lov igennem, har han fået sin vilje, hvad han ikke kunne få i maj 1978. Nu står der bare uskyldigt »tilsammen«, men læser man det rigtigt, betyder det, at tilsammen kan de, men den ene kan også alene, investere 20 pct.

Jeg vil gerne sige, at fremskridtspartiet har ikke skiftet standpunkt, vi er stadig væk bange for store centraliserede fonds, som i givet fald kan komme til at styre et eller andet stort firma ved at eje 20 pct., så vi har ikke skiftet mening, hvad det angår.

Så er der en ting, jeg ikke kan lide, og det er, at der er en slags dobbeltmoral i dette lovforslag. For på den ene side siger man: vi vil gerne dirigere 20 pct. i et eller andet fantastisk godt firma, men samtidig tager man i og for sig afstand fra det, man strammer be-